

**КОНВЕНЦИЈА
ИЗМЕЂУ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И
КРАЉЕВИНЕ ГРЧКЕ О УЗАЈАМНИМ ПРАВНИМ ОДНОСИМА**

Влада Федеративне Народне Републике Југославије и Влада Краљевине Грчке, у циљу развијања узајамних правних односа, споразумеле су се у следећем:

Део I

ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

Правна заштита

Члан 1

Држављани једне Државе уговорнице имају на територији друге Државе уговорнице слободан приступ судовима и могу се пред њима појављивати и користити се правном заштитом у погледу своје личности и имовине под истим условима као и сопствени држављани.

Члан 2

- 1) Ако држављани једне Државе уговорнице, који имају пребивалиште или пословно седиште у једној од Држава уговорница, иступају као тужиоци или умешачи у поступку пред судом друге Државе уговорнице биће ослобођени плаћања *цаутио јудицатум солви* и полагања предујма судских трошкова.
- 2) Предујам за трошкове које има да сноси странка може се захтевати од држављана друге Државе уговорнице под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.
- 3) Правоснажне и извршне одлуке судова једне Државе уговорнице, којима су тужиоци или умешачи држављани друге Државе уговорнице осуђени да надокнаде парничне трошкове, постаће на захтев извршне на територији друге Државе уговорнице у погледу тих трошкова, независно од извршења тих одлука у другим питањима. Захтев за накнаду парничних трошкова треба да поднесе странка којој су трошкови досуђени, било непосредно надлежном суду, било дипломатским путем. Уз захтев треба приложити потврду да је одлука коначна и извршна.

4) Одлуке наведене у ставу 1 које је донео суд друге државе постаће извршне на исти начин као и сопствене одлуке, с тим да се странке неће претходно саслушавати.

Ослобођење од плаћања такса и других трошкова

Члан 3

Држављани једне Државе уговорнице уживаће, пред судовима друге Државе уговорнице, под истим условима као и сопствени држављани, право да буду ослобођени плаћања такса и трошкова (бесплатна судска помоћ).

Члан 4

1) Уверење потребно за признање права из члана 3 ове конвенције издаваће надлежни орган оне Државе уговорнице у којој молилац има пребивалиште.

2) Ако молилац нема пребивалиште ни у једној од Држава уговорница, довољно је поднети уверење дипломатског или конзуларног претставништва државе чији је он држављанин.

Члан 5

1) Државни орган надлежан за издавање уверења наведеног у члану 4 став 1 ове конвенције може тражити од државних органа друге Државе уговорнице обавештења о приходима и имовном стању молиоца.

2) Суд који одлучује о молби за признање права из члана 3 ове конвенције може, у границама својих овлашћења, проверити поднета уверења и обавештења и затражити допунске податке.

Одредбе о судској помоћи у грађанским и трговинским стварима

Члан 6

1) Државе уговорнице обавезују се да међусобно указују судску помоћ у грађанским и трговинским парничним и ванпарничним стварима, укључујући и питања породичног права и старатељства. Ово важи и за случај кад су у тим стварима надлежни управни органи.

2) У следећим одредбама овог дела конвенције под судовима треба подразумевати и управне органе уколико они одлучују о стварима наведеним у ставу 1 овог члана.

3) Судска помоћ о којој је реч обухвата а) достављање судских и вансудских аката, б) извршење замолница.

Члан 7

Захтеви за судску помоћ подносе се преко министарства или државних секретаријата за правосуђе, који опште директно међусобно у ту сврху (што се тиче Југославије државни секретаријати за правосудну управу народних република Србије, Хрватске, Словеније, Босне и Херцеговине, Македоније и Црне Горе).

Члан 8

- 1) Замољнице за правну помоћ и достављање састављају се на француском језику.
- 2) Исправе и друга писмена, који се односе на замољнице из претходног става, састављају се на језику државе из које потичу, али се уз њих мора обавезно приложити превод на француском језику. Превод мора да буде службен или оверен од заклетог тумача.

Члан 9

Замољница треба да садржи предмет на који се односи, име странака, њихово занимање и место пребивалишта. У њој треба да се наведу околности за које треба провести евентуални доказ и, ако је потребно, питања која треба поставити лицу које треба саслушати. Доставница треба да садржи адресу примаоца и врсту писмена које треба доставити.

Члан 10

- 1) Замољнице и писмена које достављају судови и други органи Држава уговорница морају бити снабдевени печатом суда или органа од којег потичу. Није потребно да буду оверени.
- 2) Замољнице ће се састављати у облику који је, евентуално, прописало законодавство Државе уговорнице од које замољнице потичу.

Члан 11

Извршење замољнице вршиће се по закону замољене државе. Међутим, на захтев суда од којег потиче замољница она ће се моћи извршити у некој нарочитој форми, под условом да се одредбе о јавном поретку замољене државе томе неprotиве.

Члан 12

- 1) Замољницу доставља министарство или државни секретаријат за правосуђе замољене државе надлежном суду. Ако се суд огласи ненадлежним, он по службеној дужности доставља замољницу надлежном суду.
- 2) Извршење замољнице може се одбити само ако замољена држава сматра да се извршењем замољнице угрожавају њена суверена права или њена сигурност, или да је извршење у противности са њеним јавним поретком.

Члан 13

1) Судови којима су упућене замолнице извршиће их што је могуће пре и применити по потреби иста принудна средства као и приликом извршења замолница између домаћих судова. Принудна средства неће се примењивати ако се ради о личном доласку парничних странака.

2) Суд од којег потиче замолница биће на свој захтев благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови ће вршити ово обавештење преко поште.

Члан 14

1) Писмена којима се констатује извршење замолнице и доставнице доставиће се држави која је поставила захтев на начин предвиђен у члану 7.

2) У свим случајевима у којима замолница или доставница нису извршене суд од којег они потичу биће о томе одмах обавештен уз навођење разлога.

Члан 15

1) Писмена која треба доставити морају се саставити на језику замољеног суда или се мора уз њих приложити превод на француском језику. Превод треба да буде службен или оверен од стране заклетог тумача једне од Држава уговорница или неког другог лица које на то има законско право. Овера потписа преводиоца није потребна.

2) Ако писмено није састављено на језику замољеног суда нити је приложен превод на француском језику, замољени суд ће само извршити доставу писмена примаоцу, ако је овај вољан да га прими.

Члан 16

1) Достава ће се вршити сходно закоуима замољене државе. На захтев државе молиоца достава се може вршити на посебан начин, ако то није противно њеном законодавству.

2) Достављање се доказује или доставницом на којој треба да буде датум, потписи достављача и лица коме је писмено уручено, као и печат суда, или уверењем замољеног суда из којег се види да је достављање извршено, као и начин и време достављања. Ако се писмена која треба уручити достављају у два примерка, достављање се потврђује на другом примерку.

Члан 17

Обе Државе уговорнице задржавају право да уручују писмена својим држављанима, који се налазе на територији друге државе, преко својих дипломатских или конзуларних претставништава. При овом начину уручења не смеју се употребљивати принудне мере.

Трошкови

Члан 18

- 1) Никакве таксе нити трошкови за достављање писмена или извршење замолница неће се тражити од државе од које потиче замолница или захтев за достављањем. Од тога ће се изузети накнаде вештацима.
- 2) Вештачење се може учинити зависним од полагања предујма код замољеног суда само ако накнаду вештаку треба да сноси једна од странака.

Старатељство (тутела и куратела)

Члан 19

Старатељство (тутела и куратела) спада у надлежност органа Државе уговорнице чији је држављанин пословно неспособно лице, уколико овај уговор не предвиђа што друго.

Члан 20

- 1) Ако је на територији једне Државе уговорнице апсолутно потребно да старатељски орган предузме мере у интересу држављана друге Државе уговорнице који има пребивалиште, боравиште или имовину на територији државе где је потребно такве мере предузети, надлежни орган те државе ће обавестити одмах о томе дипломатско или конзуларно претставништво Државе уговорнице чији је држављанин то лице.
- 2) Ако је у питању случај који не трпи одлагање, орган друге Државе уговорнице може једновремено са обавештењем дипломатског или конзуларног претставништва, да сам предузме неопходне привремене мере. Ове мере ће се примењивати док надлежни орган Државе уговорнице чији је држављанин пословно неспособно лице не донесе потребну одлуку о којој ће обавестити територијални орган који је одредио привремене мере.

Пословна способност

Члан 21

Пословна способност лица одређује се по законодавству Државе уговорнице чији су они држављани.

Утврђивање и оспоравање очинства

Члан 22

1) Утврђивање очинства и правни односи између детета рођеног ван брака и мушкарца за кога се претпоставља да је његов отац, решавају се по законодавству Државе уговорнице чији је држављанин било дете приликом рођења.

2) Оспоравање очинства решава се по законодавству Државе уговорнице чији је држављанин било дете приликом рођења.

Члан 23

У споровима за утврђивање или оспоравање очинства (члан 22) надлежан је суд оне Државе уговорнице чији је држављанин било дете приликом рођења или суд Државе уговорнице на чијој се територији налази пребивалиште детета у време покретања спора. Овим се не искључује надлежност суда према пребивалишту оца у случају да је дете тужилац.

Усвојење

Члан 24

1) Ако је усвојилац држављанин једне Државе уговорнице а усвојеник држављанин друге Државе уговорнице, за усвојење и раскидање усвојења потребно је да су испуњени материјални услови предвиђени националним законом како усвојиоца тако и усвојеника.

2) Поступак за усвојење и раскидање усвојења спадају у надлежност органа Државе уговорнице чији су држављани усвојеници.

Проглашење нестанка и смрти

Члан 25

1) Проглашење нестанка и смрти спада у надлежност суда Државе уговорнице чији је држављанин било лице приликом нестанка.

2) Суд једне Државе уговорнице може прогласити несталим или умрлим држављанина друге Државе уговорнице:

а) на захтев лица које жели да оствари наследна права или права која произлазе из имовинских односа међу брачним друговима у односу на непокретно имање несталога, које се налази на територији те Државе уговорнице; или

б) на захтев једног од брачних другова у односу на постојање брака, ако је брачни друг у моменту подношења захтева имао пребивалиште на територији те Државе уговорнице, а последње заједничко пребивалиште брачних другова је било на територији исте државе.

3) Проглашење нестанка или смрти, сходно ставу 2 овог члана, може се вршити само под условима предвиђеним у националном закону несталога лица.

Размена исправа о личном стању

Члан 26

- 1) Свака Држава уговорница достављаће другој Држави уговорници, без такса и трошкова, изводе из матичних књига који се односе на држављане те државе као и касније изјаве у вези с тим. Исправе ће се достављати дипломатском или конзуларном претставништву.
- 2) Изводи из матичних књига из претходног става достављаће се одмах на крају сваког тромесечја.

Достављање исправа о личном стању

Члан 27

- 1) Обе Државе уговорнице обавезују се да ће једна другој достављати све изводе о личном стању, без такса и трошкова, ако се то тражи у јавном интересу.
- 2) Овакве молбе упућују се дипломатским или конзуларним путем.
- 3) Захтев за издавање исправа о личном стању као ни само издавање таквих извода не прејудицира питање држављанства.

Члан 28

Под исправама о личном стању у смислу чл. 26 и 27 подразумевају се изводи из матичних књига рођених, изводи из матичних књига венчаних и изводи из матичних књига умрлих.

Оверавање исправа

Члан 29

- 1) Јавне исправе које су саставили или издали судски органи у једној Држави уговорници, ако су снабдевене службеним печатом, није потребно оверавати ради употребе пред судовима и другим државним органима друге Државе уговорнице. Исто тако биће ослобођене легализације исправе које су издале власти или административни органи, уколико су оверени:
 - а) у Краљевини Грчкој - од централних органа и од свих генералних гувернората,
 - б) у Федеративној Народној Републици Југославији - од савезних органа и органа народних република.
- 2) Горње се примењује исто тако на копије јавних исправа које су овериле судске или административне власти.

Члан 30

За приватне исправе које је оверио суд или други надлежни орган једне Државе уговорнице није потребна овера за њихову употребу пред судовима и другим органима друге Државе уговорнице.

Обавештавање о правним прописима

Члан 31

Државни секретаријат за иностране послове Федеративне Народне Републике Југославије и Министарство иностраних послова Краљевине Грчке даваће један другоме, на захтев, текст прописа који су на снази на подручју њихове државе, а по потреби, и обавештења о одређеним правним питањима.

Део II

ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 32

Државе уговорнице обавезују се да ће у кривичним стварима међусобно указивати правну помоћ.

Члан 33

Правна помоћ се неће указивати ако дело, које је предмет кривичног поступка, према законима замољене државе није судски кажњиво или ако оно претставља политичко, чисто војно или фискално кривично дело.

Члан 34

Правна помоћ може се одбити:

- 1) ако замољена држава сматра да се указивањем правне помоћи угрожавају њена суверена права или њен интегритет, или ако је удовољење замолници у противности са њеним јавним поретком;
- 2) ако је окривљени држављанин замољене државе и не налази се на територији државе од које потиче замолница.

Члан 35

Правна помоћ у кривичним стварима обухвата:

а) достављање аката кривичног поступка лицима која се налазе на територији Држава уговорница и

б) замолнице које се односе на извршење аката претходне истраге и аката извиђања, као што су испитивање окривљеног, саслушавање сведока и вештака, судски увиђај, претрес, одузимање предмета и предавања аката и предмета који се односе на одређени кривични поступак. Међутим, ови акти и предмети предаваће се само ако се налазе на чувању код органа замољене државе и ако се томе неprotиве посебни разлози; њих треба вратити што је могуће пре.

Члан 36

1) Ако неко лице, ма чијег држављанства оно било, прими на територији једне Државе уговорнице позив у некој кривичној или грађанској ствари и добровољно се појави пред судом друге Државе уговорнице као сведок или вештак, не сме се тамо гонити или лишити слободе због ранијих кривичних дела или осуда, или као саокривљени у кривичном делу које је предмет поступка у којем се то лице саслушава као сведок или вештак. Са кривичним делима и осудама изједначају се кажњиве радње и решења о кажњавању због којих воде поступак управни органи односно које су ови донели.

2) Међутим, лице наведено у ставу 1 овог члана губи ово право ако не напусти територију државе пред чијим се судом појавило у року од пет дана пошто му је суд саопштио да је слободно и ако је при томе имало стварне могућности да напусти територију те државе у том року.

3) У замолници треба навести износ који покрива трошкове путовања и боравка. Држава од које потиче замолница даће позваном лицу, на његово тражење, предујам за покриће трошкова путовања и боравка.

4) Сведоци имају право на накнаду за изгубљену зараду, а вештаци поред тога и право на накнаду за вештачење.

Члан 37

1) Кад је неопходно потребно да суд једне Државе уговорнице непосредно саслуша као вештака или сведока лице које је лишено слободе на територији друге Државе уговорнице може се за његову привремену предају замолити Државни секретаријат за иностране послове Федеративне Народне Републике Југославије односно Министарство иностраних послова Краљевине Грчке.

2) Овој молби удовољиће се ако такво лице на то пристаје и ако се томе неprotиве посебни разлози. Такво лице треба да буде враћено што је могуће пре. При томе ће се применити одредба члана 36 став 1 ове конвенције.

3) Под условима из члана 36 став 1 и претходних ставова овог члана може се дозволити и транзит лица притвореног у трећој држави преко територије једне Државе уговорнице ради саслушања у другој Држави уговорнице.

Члан 38

1) На захтев једне Државе уговорнице друга Држава уговорница ће и у случајевима када није допуштено издавање вратити ствари које су у извршењу кривичног дела са територије државе која захтев поставља однете од извршиоца на територији замољене државе, или ствари које је извршилац добио у замену за поменуте ствари. Ако се појави спор око држања решавају судови државе у којој се ствари налазе.

2) Замољена држава може привремено задржати ствари из претходног става, ако је то неопходно у кривичном поступку који се води на њеној територији.

Члан 39

На достављање аката и замолница у кривичним стварима примењују се одредбе чл. 7-12, 13 став 1 и 14-17 ове конвенције.

Обавештења о казнама

Члан 40

1) Државе уговорнице достављаће узајамно дипломатским путем сваког тромесечја преписе казних листова о правоснажним пресудама које се односе на држављане друге Државе уговорнице.

2) Исто тако, Државе уговорнице достављаће узајамно и доцније одлуке које се односе на такве пресуде и уносе се у казни регистар.

3) Осим тога, Државе уговорнице достављаће узајамно по молби у појединачним случајевима изводе из пресуда наведених у ставу 1 овог члана.

Члан 41

Државе уговорнице даваће узајамно по молби дипломатским путем обавештења о уписима у казни регистар:

а) која се односе на држављане државе која моли таква обавештења;

б) која се односе на друга лица ако се против ових у држави која тражи обавештења води кривични поступак, а та лица се налазе у тој држави. Замољена држава може одбити давање обавештења ако је лице за које се тражи обавештење њен држављанин.

Члан 42

- 1) Државе уговорнице се обавезују да ће се узајамно обавештавати о кривичним делима извршеним на територији једне од њих од стране држављана друге државе, а који су по извршеном делу пребегли на територију своје државе.
- 2) Заједно са обавештењем из претходног става предаваће се и копије, фотокопије и фотографије свих познатих доказних средстава као и опис доказних исправа и евентуални извештај о аутопсији.

Трошкови

Члан 43

- 1) Трошкове проузроковане извршењем достављања и указивањем правне помоћи у кривичним стварима као и давањем обавештења сносиће она Држава уговорница на чијој су територији настали.
- 2) Међутим, трошкове који су настали из извршења замолнице за спровођење доказа вештачењем или за упућивање лица које је лишено слободе на територији замољене државе, накнадиће држава од које потиче замолница.

Издавање и транзитирање окривљених и осуђених лица

Услови за издавање

Члан 44

Државе уговорнице обавезују се да ће, под условима из ове конвенције, узајамно издавати лица против којих се води кривични поступак или против којих је правоснажно изречена казна у држави која поставља захтев за издавање.

Члан 45

- 1) Замољена држава одобриће издавање лица против кога се у држави која поставља захтев за издавање води кривични поступак за злочин или кривично дело које је кажњиво према кривичним законима обе Државе уговорнице и ако закон обе стране дозвољава изрицање казне лишења слободе у трајању од две године или теже казне.
- 2) За доказ основаности захтева за издавање у случајевима предвиђеним ставом 1 довољан је акт надлежног органа државе која поставља захтев за кривично гоњење, притвор, истражни затвор, извођење окривљеног или оптуженог пред кривични суд или сваки други акт истог дејства. У таквом акту треба да су означени опис дела због кога се издавање тражи, текст кривичног закона државе која поставља захтев, а који се примењује на дело и утврђује казну коју он повлачи, време и место извршења дела и правна квалификација.

Члан 46

У случају кад закони једне државе предвиђају смртну казну за дело који по законима друге државе повлачи само казну лишења слободе, издавање се може одобрити само ако се власти државе која поставља захтев обавезу формалном изјавом да се у случају о коме се ради смртна казна неће извршити.

Члан 47

1) Под условима из става 1 члана 45 ове конвенције замољена држава ће такође одобрити издавање лица које је правоснажном судском пресудом осуђено на казну лишења слободе најмање 6 месеци или на тежу казну.

2) Правоснажне судске одлуке су доказ о основаности захтева за издавање, било да су изречене у присуству или отсуству лица на које се односе. Ако је правоснажна одлука изречена у отсуству, Државе уговорнице се саглашавају да такву одлуку неће извршавати према издатом лицу, него ће поновити поступак и издатом лицу судити у његовом присуству.

Члан 48

Замољена држава може одбити захтев за издавање:

- а) ако је кривично дело због кога се тражи издавање извршено на њеној територији;
- б) ако се издавање тражи због кривичног дела извршеног на територији треће државе, а дело је већ пресуђено у трећој држави;
- ц) ако је дело почињено ван територије државе која тражи издавање лица које је странац према тој држави, а законодавство замољене државе не одобрава гоњење истих дела учињених ван њене територије.

Члан 49

Захтев за издавање одбиће се у следећим случајевима:

- а) ако је лице чије се издавање тражи држављанин замољене државе;
- б) ако је против лица чије се издавање тражи за исто дело изречена правоснажна пресуда од суда замољене државе. Међутим, издавање ће се одобрити ако се по закону замољене државе стичу услови за понављање поступка за то дело;
- ц) ако је по закону било које Државе уговорнице наступила застарелост кривичног гоњења или извршења казне, и то пре него што је постављен захтев за издавање и уопште сваки пут кад јавна тужба државе која тражи изручење буде угашена;

д) ако није стављен предлог односно подигнута тужба за кривично гоњење, у случајевима када је по закону државе која поставља захтев за издавање или државе где је дело извршено, покретање кривичног поступка условљено стављањем предлога односно подношењем тужбе.

Члан 50

Издавање се неће одобрити за политичке злочине или кривична дела.

Члан 51

Издавање се неће такође одобрити за чисто војна кривична дела, за штампарске кривице и за преступе финансиске природе.

Поступак за издавање

Члан 52

1) Захтев за издавање подноси се увек дипломатским путем. На исти начин Државе уговорнице достављаће узајамно сва обавештења и одлуке донете у вези са издавањем.

2) Уз захтев за издавање, поред доказа из члана 45 став 2 и члана 47 став 2 ове конвенције, треба приложити;

а) доказе или податке о држављанству траженог лица;

б) податке и средства за утврђивање идентитета траженог лица, а по могућности и друге податке за његов брзи проналазак, ако оно већ није идентификовано у замољеној држави;

ц) текст кривичног закона који се односи на кривично дело због кога се издавање тражи како државе која поставља захтев за издавање тако и државе у којој је дело извршено.

3) Ако се тражи издавање по члану 47 ове конвенције мора се приложити и доказ да је пресуда правоснажна.

4) Захтев и сви прилози морају бити преведени на службени језик замољене државе. Сви прилози се достављају у оригиналу или у овереном препису.

5) Ваљаност форме свих прилога цени се по закону државе која поставља захтев.

Члан 53

1) Ако су испуњени услови за издавање према овој конвенцији замољена држава је обавезна да одмах по пријему захтева за издавање предузме мере за проналазак траженог лица и за извршење захтева, а ако је потребно наредиће се и његово притварање, чим то лице буде пронађено.

2) Ако се из докумената приложених уз захтев за издавање не може поуздано утврдити да су испуњени сви услови потребни за одобрење издавања, замољена држава затражиће од државе која захтев поставља да јој у утврђеном року достави допунске податке и обавештења. Овај се рок може продужити на тражење државе која захтев поставља.

3) Ако у одређеном року не буде поступљено по тражењу замољене државе, поступак за издавање ће се обуставити, а тражено лице биће ослобођено. Ово не спречава да се поступак за издавање настави, кад се накнадно удовољи тражењу замољене државе.

Члан 54

1) На непосредни захтев надлежног суда или органа гоњења једне Државе уговорнице који је упућен писмено или телеграфски, замољена држава ће, сагласно свом законодавству, предузети привремено против лица чије се издавање тражи мере обезбеђења, укључујући и притварање, ако се у том захтеву означи постојање једног од докумената из члана 45 став 2 и члана 47 став 2 ове конвенције, као и орган од кога тај документ потиче и број и датум тог документа.

2) Поступак по ставу 1 овог члана обуставља се ако у року који одреди надлежни орган замољене државе не буде достављен захтев за издавање. На образложени захтев државе од које потиче захтев за издавање, овај се рок може продужити.

3) Захтев из става 1 овог члана треба да буде потврђен дипломатским путем.

4) Држава која поставља захтев за издавање биће без одлагања обавештена о привременом притварању или о другим привременим мерама обезбеђења односно о разлозима због којих се њен захтев није могао извршити.

5) Надлежни органи Држава уговорница могу и без захтева из става 1 овог члана притворити лице које се налази на њиховој територији, ако дознају да је оно на територији друге Државе уговорнице извршило кривично дело за које се по овој конвенцији допушта издавање. Друга Држава уговорница биће о томе без одлагања обавештена.

Члан 55

1) Потпуно или делимично одбијање захтева за издавање или одлагање његовог извршења треба образложити.

2) Извештавајући државу која је поставила захтев за издавање о одобреном издавању, замољена држава ће једновремено саопштити време и место на граници где ће се извршити предаја.

Члан 56

Држава која је поставила захтев за издавање, сем у случају више силе, обавезна је да на одређеном месту издато лице преузме најдаље у року од три дана од дана одређеног за предавање; у противном односно лице ће бити ослобођено.

Члан 57

1) Замољена држава ће донети одлуку по захтеву за издавање и у случају ако се против лица чије се издавање тражи у замољеној држави води кривични поступак или је оно осуђено због неког другог кривичног дела; ако захтев буде уважен предаја ће се одложити док такво лице издржи казну или поступак буде на други начин обустављен.

2) И у случају из става 1 овог члана може се тражено лице привремено предати држави која захтева издавање ради спровођења истраге, али ће та држава вратити издато лице замољеној држави најдоцније кад буде донесена судска пресуда у предмету због кога је привремено издато, а у сваком случају најдаље три месеца од дана предаја.

Члан 58

Ако издавање једног лица тражи више држава због истог или разних кривичних дела, замољена држава решава према околностима датог случаја коме ће захтеву удовољити.

Члан 59

1) Издато лице не може се кривично гонити нити се може осудити због кривичног дела учињеног пре издавања, ако оно није било основ за издавање, нити се оно може за такво дело издати трећој држави ради суђења или извршења казне, ако се за ово не добије накнадни пристанак Државе уговорнице која је одобрила издавање. Пристанак ће се тражити према прописаном обрасцу за тражење издавања, прилажући доказна документа наведена у члану 45.

2) Пристанак се неће тражити ако предато лице не напусти територију државе којој је било предато по истеку месец дана окончања кривичног поступка, а ако је осуђено - по истеку месец дана од дана издржане или опроштене казне или ако се то лице поново врати на територију те државе. У овај рок се не урачунава време у коме односно лице без своје кривице није могло напустити територију те државе.

Члан 60

Држава која је поставила захтев за издавање обавестиће замољену државу о резултату кривичног поступка против предатог лица. Ако је против тога лица донета пресуда, доставиће се препис те пресуде по њеној правоснажности.

Члан 61

1) Државе уговорнице су обавезне да, без посебног захтева, у поступку за издавање узајамно достављају:

а) предмете који могу послужити као доказ против лица чије је издавање тражено. Замољена држава може привремено задржати те ствари ако је то неопходно за вођење другог кривичног поступка;

б) све предмете нађене у поседу траженог лица или код трећих лица, које су он или његов саучесник прибавили кривичним делом због кога се издавање тражи, или који претстављају противвредност примљену за предмете прибављене тим кривичним делом или награду за његово извршење. Ако се појави спор око савесности држања решавају судови земље у којој се ствари налазе.

2) Ови предмети ће се доставити држави која је захтев за издавање поставила приликом предаје издатог лица, а ако то није могуће, онда накнадно. Овако ће се поступити и у случајевима где до издавања није дошло услед смрти или бекства траженог лица.

3) Права трећих лица на овакве предмете остају неповређена. По окончању кривичног поступка ови ће се предмети вратити без накнаде лицу коме припадају. Ако се не може установити лице коме они припадају предмет ће се без накнаде вратити замољеној држави.

Члан 62

Ако предато лице избегне кривични поступак и поново се врати на територију замољене државе биће на поновни захтев издато без икаквих формалности.

Транзит

Члан 63

1) Државе уговорнице су дужне да по захтеву допусте транзит преко своје територије лица издатог од треће државе другој Држави уговорнице. Држава није дужна да одобри транзит лица за које не постоје услови за издавање по овој конвенције.

2) Захтев за одобрење транзита упућује се на исти начин као и захтев за издавање.

3) Замољена држава одобриће транзит на начин који је за њу најповољнији.

Члан 64

Трошкове скопчане са издавањем сноси држава на чијој територији су настали. Трошкове транзита сноси држава од које потиче захтев за транзит.

Члан 65

Државе уговорнице се обавезују да неће давати држављанство лицима чије се издавање тражи, сем у случају да такво лице добије отпуст из дотадашњег држављанства, односно да ће сачекати са одлучивањем по молби за давање држављанства до одлуке по захтеву за

издавање, нарочито ако држава која поставља захтев за издавање укаже да је држављанство тражено ради избегавања издавања.

Део III

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 66

Сва спорна питања у примени ове конвенције решаваће Државе уговорнице дипломатским путем.

Члан 67

Ова конвенција биће ратификована, а ратификациони инструменти размениће се у Београду.

Члан 68

- 1) Ова конвенција ступа на снагу тридесет дана од дана размене ратификационих инструмената.
- 2) Ова конвенција закључује се на неодређено време а њена важност престаје по истеку једне године од дана када је једна од Држава уговорница откаже.

Сачињено у Атини, 18. јуна 1959. године у два оригинална примерка на француском језику.

За Владу
Федеративне Народне
Републике Југославије,
Коча Поповић, с. р.

За Владу
Краљевине Грчке,
Тоссиза Авероф, с. р.

Атина, 18. јуна 1959. године

Господине Државни секретару,

Позивајући се на Конвенцију о међусобним правним односима између Краљевине Грчке и Федеративне Народне Републике Југославије коју смо данас потписали, част ми је да Вашој Екселенцији саопштим следеће:

- 1) Према грчком законодавству издавање неког лица се не може одобрити ако су за гоњење прекршаја које је то лице починило надлежни грчки судови. Ова чињеница треба да буде узета у обзир приликом примене члана 48 конвенције.
- 2) Одредба члана 49, став б) конвенције се не може примењивати у случајевима кад су грчки судови надлежни за обнављање поступка у вези са прекршајем због кога је тражено издавање.
- 3) Под "политички злочини и кривична дела" о којима је реч у члану 50, треба такође подразумевати и дела која су у вези са сличним прекршајима.

Чинило ми се потребним да Вашој Екселенцији дам ова објашњења о горе наведеним одредбама да би се избегле сумње које би могле настати током примене конвенције.

Изволити примити, Господине Државни секретару, уверење о мом врло дубоком поштовању.

Тоссизза Авероф, с. р.

Његова Екселенција
Господин Коча Поповић,
Државни секретар за иностране послове
Федеративне Народне Републике Југославије
Атина

Атина, 18 јуна 1959 године

Господине Министре,

Част ми је потврдити пријем писма Ваше Екселенције од данас које гласи:

"Позивајући се на Конвенцију о међусобним правним односима између Краљевине Грчке и Федеративне Народне Републике Југославије коју смо данас потписали, част ми је да Вашој Екселенцији саопштим следеће:

1) Према грчком законодавству издавање неког лица се не може одобрити ако су за гоњење прекршаја које је то лице починило надлежни грчки судови. Ова чињеница треба да буде узета у обзир приликом примене члана 48 конвенције.

2) Одредба члана 49, став б) конвенције се не може примењивати у случајевима кад су грчки судови надлежни за обнављање поступака у вези са прекршајем због кога је тражено издавање.

3) Под "политички злочини и кривична дела" о којима је реч у члану 50, треба такође подразумевати и дела која су у вези са сличним прекршајима.

Чинило ми се потребним да Вашој Екселенцији дам ова објашњења о горе наведеним одредбама да би се избегле сумње које би могле настати током примене конвенције."

Узимајући на знање горње, молим Вас, Господине Министре, да примити уверење о мом врло дубоком поштовању.

Коча Поповић, с. р.

Његова Екселенција
Господин Евангелос Авероф,
Министар иностраних послова
Краљевине Грчке
Атина

Бр. 92996

Државни секретаријат за иностране послове изражава своје поштовање Амбасади Краљевине Грчке и у вези са Конвенцијом о међусобним правним односима између Федеративне Народне Републике Југославије и Краљевине Грчке, потписане 18 јуна 1959 године, има част замолити Амбасаду да потврди да ће се резерва коју је ставила Грчка влада у писму приложеном конвенцији у погледу примене чланова 48, 49 став б) и 50 конвенције, примењивати обострано, с обзиром на то да и југословенски прописи предвиђају иста ограничења у погледу примене поменутих чланова.

Државни секретаријат за иностране послове користи ову прилику да Амбасади Краљевине Грчке понови изразе свог дубоког поштовања.

Београд, 10 новембра 1959 године.
Амбасади Краљевине Грчке
Београд

АМБАСАДА КРАЉЕВИНЕ ГРЧКЕ

Бр. 460

Амбасада Краљевине Грчке изражава своје поштовање Државном секретаријату за иностране послове и у вези с његовом нотом бр. 92996 од 10 новембра 1959, према којој ће се резерва коју је ставила Грчка влада у писму приложеном конвенцији о примени чланова 48, 49 став б) и 50, примењивати обострано, с обзиром на то да и југословенски прописи предвиђају иста ограничења у погледу примене горе наведених чланова, има част обавестити га да Грчка влада прихвата резерву Југословенске владе изложену у њеној горепоменутој ноти.

Амбасада Краљевине Грчке користи ову прилику да Државном секретаријату за иностране послове понови изразе свог дубоког поштовања.

Београд, 1 марта 1960 године.
Секретаријату иностраних послова
Београд